

בתי המשפט

בש"א 012718/06		בית משפט מחוזי חיפה	
בתיק עיקרי: ע"א 036731/06			
05/11/2006	תאריך:	השופט יצחק כהן	בפני

בעניין:

1. יוסי בן חמו

2. יצחק בנודיז

3. י.ב. אביב הנדסה והשקעות בע"מ

המבקשים

ע"י ב"כ עו"ד שחר רוטקופף

נגד**מפעלי מתכת קרשין בע"מ****המשיבה**

ע"י ב"כ עו"ד עדי טל

<p>לפסק-דין בשלום (15-06-2006): תא 2544/04 מפעל מתכת קרשין בע"מ נ' גולדברג יצחק שופטים: י. רטנר</p> <p>להחלטה במחוזי (01-01-2007): בשא 17803/06 יוסי בן חמו נ' מפעל מתכת קרשין בע"מ שופטים: יצחק כהן, עו"ד: שחר רוטקופף, משה טל</p> <p>להחלטה בשלום (26-02-2007): בשא 3182/07 יוסי בן חמו נ' מפעל מתכת קרשין בע"מ שופטים: י. רטנר, עו"ד: ש. רוטקופף, ס. דדון</p> <p>להחלטה במחוזי (15-04-2007): בשא 5481/07 יוסי בן חמו נ' מפעל מתכת קרשין בע"מ שופטים: ש' וסקרוג</p> <p>לפסק-דין במחוזי (30-07-2007): עא 3620/06 חב' רסידו סי בע"מ נ' מפעל מתכת קרשין בע"מ שופטים: י. גריל, ר. חפרי וינוגרדוב, מ. פינקלשטיין, עו"ד: פלס ערן, שחור מיכאל, רוטקופף, שחור מיכאל יצחק גולדברג חיים ברזיק חב' רסידו סי בע"מ</p> <p>להחלטה במחוזי (03-09-2007): בשא 12627/07 יוסי בן חמו נ' מפעל מתכת קרשין בע"מ שופטים: י. גריל, עו"ד: שחר רוטקופף, עדי טל, ערן פלס</p> <p>להחלטה בעליון (18-01-2010): רעא 8283/07 יוסי בן חמו נ' מפעל מתכת קרשין בע"מ שופטים: גאולה לוי</p> <p>להחלטה בעליון (19-01-2010): רעא 8283/07 יוסי בן חמו נ' מפעל מתכת קרשין בע"מ שופטים: גאולה לוי</p>

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע פסק דין שניתן בבית משפט השלום בחיפה (כב' השופט י' רטנר) בתאריך 15.6.2006 בתיק [אז' 2544/04](#).
2. בפסק הדין חויבו המבקשים לשלם למשיבה סך 92,825 ש"ח, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מתאריך 5.10.02, ובנוסף לכך חויבו לשלם למשיבה הוצאות המשפט ועוד שכ"ט עו"ד בסך 30,000 ש"ח, בצירוף מע"מ כחוק.
לטענת ב"כ המבקשים, סכומו הכולל של החיוב על פי פסק הדין מגיע כדי סכום של כ- 150,000 ש"ח.
3. כעולה מפסק הדין, המבקשים חויבו לשלם למשיבה עלות ציוד מיזוג אוויר שהוזמן בשעתו מאת המשיבה על ידי חברת "נגה", שנכנסה להליכי פירוק. חברת "נגה" הזמינה את הציוד עבור אחת מלקוחותיה, היא חברת "רסידו", אך עד לכניסתה להליכי הפירוק לא שילמה חברת "נגה" למשיבה עבור הציוד.
המבקשים 1 ו- 2 שימשו בשעתו בתפקידים שונים בחברת "נגה", ולפי פסק הדין שניתן בבית המשפט קמא, ידעו כי חברת "נגה" לא שילמה למשיבה עבור הציוד שרכשה. למרות זאת, התקשרו המבקשים, והחברה שבשליטתם (היא המבקשת מס' 3) עם חברת "רסידו" להתקין את הציוד עבורה.
נקבע בפסק הדין, כי חברת "רסידו" לא הוכיחה כי שילמה עבור הציוד לחברת "נגה".
4. למעשה, חיוב המבקשים, שהתקינו את הציוד עבור חברת "רסידו" לאחר כניסת חברת "נגה" להליכי פירוק, מבוסס על דיני עשיית עושר ולא במשפט. בית המשפט קמא קבע, כי המבקשים 1 ו- 2 ידעו שחברת "נגה" לא שילמה למשיבה עבור הציוד, ומכיוון שהפיקו תועלת מהציוד, שחברת "נגה" לא שילמה עבורו, קמה למשיבה עילת תביעה ישירה נגדם.
5. ב"כ המשיבה מתנגד לבקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין, ואת טעמי התנגדותו פרט בהרחבה, ולהלן אעמוד על חלק מהם.
6. לאחר ששקלתי בקשת המבקשים לעיכוב ביצוע פסק הדין ותגובת ב"כ המשיבה, הנני מחליט לדחות הבקשה, ואלה נימוקי:

(א) מתגובת ב"כ המשיבה למדתי לדעת, כי המבקשת לא הגישה בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין לבית המשפט קמא, ולפיכך, מקבל אני הטענה, כי המבקשים לא היו זכאים להגיש בקשתם לבית משפט זה.

(ב) מוכן אני להניח שאין לבטל את סיכויי הערעור. במהלך הערעור יהיה צורך לבחון השאלה, האם הפקת הכנסות מהתקנת הציוד, מצדיקה חיוב המבקשים לשלם למשיבה עלות הציוד מדיני עשיית עושר ולא במשפט. עם זאת, גם אם אניח שיש סיכוי שערכאת הערעור תמצא להתערב בפסק הדין של בית המשפט קמא, עדיין מוטל על המבקשים לשכנע את בית המשפט, כי מתקיים התנאי המצטבר, והוא, שאם פסק הדין לא יעוכב, לא ניתן יהיה להשיב המצב לקדמותו, או למצער, יהיה קשה מאוד להשיב המצב לקדמותו.

(ג) בבקשת טוענים המבקשים, כי אין להם מידע על יכולתה הכלכלית של המשיבה. על כן אין לומר שהוכח קיומו של חשש, שלא ניתן יהיה להשיב למבקשים סכומי כסף שישולמו למשיבה, אם וכאשר המבקשים יזכו בערעור. משלא הוכח תנאי זה, שחשיבותו ראשונה במעלה בבקשה לעיכוב ביצוע פסק דין, יחול הכלל הרגיל, לפיו זכאי בעל דין שזכה בדינו להינות מפירות פסק הדין אף אם הוגש עליו ערעור.

(ד) המבקשים טוענים בבקשתם, כי אם פסק הדין לא יעוכב, עלול להיגרם להם נזק כבד. טענה זו היא טענה עובדתית, והיה על המבקשים לפרטה ולהבהירה. ואולם, המבקשים לא טרחו לתמוך בבקשתם בתצהיר, ועל אמרותיהם הכלליות בדבר נזק בלתי הפיך שעלול להיגרם להם, לא ניתן לבסס החלטה המעכבת ביצוע פסק הדין.

7. בדרך כלל אין מקום לעכב פסק דין המטיל על הנתבע חיוב לשלם סכום כסף. הטעם לכך הוא, שתשלום סכום כסף אינו יוצר מצב בלתי הפיך, ובסופו של דבר, אם יזכה הנתבע בערעורו, ניתן יהיה לחייב את התובע להשיב לו כל סכום כסף שגבה. החריג לכלל זה מתקיים כאשר הנתבע מוכיח, שמצבו הכספי של התובע לא יאפשר להשיב לו סכומי כסף שישולמו לו אם ערעורו יתקבל, אך על הנתבע מוטל להוכיח חריג זה. כמו כן, יש מקרים בהם הורה בית המשפט לעכב ביצוע פסק דין משום החשש שהליכי ביצועו ייגרמו למבקש נזק שלא ניתן יהיה לתקן, כגון, שבמסגרת הליכי הביצוע ימומש נכס המצוי בבעלות המבקש.

במקרה שלפני, המבקשים לא הניחו התשתית העובדתית המצדיקה עיכוב ביצוע פסק הדין, ולפיכך, הנני מחליט לדחות את הבקשה.

8. אשר על כל האמור לעיל, הנני מחליט כדלקמן:

(א) הנני דוחה את הבקשה.

(ב) הנני מחייב את המבקשים, ביחד ולחוד, לשלם למשיבה שכ"ט עו"ד בסך 2,500 ₪ בצירוף מע"מ כחוק.

ניתן היום, י"ד בחשון, תשס"ז (5 בנובמבר 2006), בהעדר הצדדים. המזכירות תשלח העתקים לב"כ הצדדים.

יצחק כהן 54678313-12718/06

מותר להפצה מהיום.

יצחק כהן - שופט

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה